

บทชักรเฉพาสำหรับสภาวะและสถานการณั้ต่าง ๆ

﴿الأذكار المقيدة﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัตุวัยญีรีย

แปลโดย : ชุฟอัม อุษมาน

ผู้ตรวจทาน : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : มุคตะศ็อร อัลดฟีกฮิด อิสลามีย

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿الأذكار المقيدة﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: صافي عثمان

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

บทชิกิรสำหรับสภาวะและสถานการณ์ต่างๆ

นี่เป็นบทชิกิรบางบทที่ใช้กล่าวในสภาวะและสถานการณ์เฉพาะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในสภาวะปกติ หรือยามคับขัน หรือในสถานการณ์ฉุกเฉิน

1. บทชิกิรในสภาวะปกติ

เมื่อสวมเสื้อผ้าใหม่

1. จากอบู สะอีด อัลคุดรีรีย์ เราะวะฎีย์อัลลอฮ์ อันสุ เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام เมื่อสวมเสื้อผ้าใหม่ ท่านจะเรียกชื่อมัน เช่น เสื้อหรือผ้าโพกหัว แล้วท่านก็จะกล่าวว่า

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ، وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ، وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»

(คำอ่าน อัลลอฮุมมา ละกัลหัมดู, อันตา กะเซาตะนีฮิ, อัซอะลุกะ มิน ค็อยริฮิ, วะค็อยริ มา ศุนิอะ ละฮุ, วะอะอะอูซุบิกะ มิน ชัรริฮิ, วะ ชัรริมา ศุนิอะ ละฮุ)

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ แต่พระองค์นั้นคือมवलการสรรเสริญทั้งหลาย พระองค์ได้สวมใส่มันให้แก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอจากพระองค์ ซึ่งความดีงามของมัน และความดีงามของสิ่งที่มันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการนั้น และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายของมัน และความชั่วร้ายของสิ่งที่มันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการนั้น"

อบู นัฎเราะฮ์ ผู้รายงานหะดีษได้กล่าวว่า เหล่าเศาะหาบะฮ์ของท่านนบี คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام เมื่อพวกเขาคนใดคนหนึ่งสวมใส่เสื้อผ้าใหม่ก็จะถูกกล่าวแก่เขาว่า "(จงใส่จนกระทั่ง) ให้มันเก่า แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงทดแทน(อันใหม่ให้แก่ท่าน)" (หะดีษ เศาะฮิหฺ บันทีก โดย อบู ดาวูด 4020 สำนักนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และอัต-ติรมิซีย์ 1767)

2. จากอุมมุ คอลิด เราะวะฎีย์อัลลอฮ์อันฮา เล่าว่า มีเสื้อผ้าใหม่ถูกนำมาให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام ในจำนวนนั้นมี เคาะมีเศาะฮ์ (ผ้าลายสีดำทำจากขนสัตว์) อยู่ด้วย ท่านกล่าวถามเศาะหาบะฮ์ว่า "พวกท่านเห็นว่าใครที่เราควรให้เขาใส่เคาะมีเศาะฮ์นี้?" ผู้คนต่างก็เงียบไม่มีใครตอบ จากนั้นท่านนบีก็กล่าวว่า "ไปนำอุมมุ คอลิด มาให้ฉัน" ฉันจึงถูกนำไปยังท่านนบี คืออัลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะสَّلَام แล้วท่านก็สวมเคาะมีเศาะฮ์ให้

ฉันด้วยมือท่านเอง แล้วก็กล่าวสองครั้งว่า

«أَبِي وَأَخْلِقِي»

(คำอ่าน อับลียฺ วะ อักลิกียฺ)

ความว่า "จงสวมใส่ จนกระทั่งมันเก่าและผุพัง"

แล้วท่านก็มองดูลายของเคาะมีเศาะฮฺ และชี้ด้วยมือของท่านมายังฉันพร้อม
กล่าวว่า "นี่อุมมุ คอลิด (ลาย)นี้สวยงามนะ"

(บันทึก อัล-บุคอรี 5845)

เมื่อเข้าบ้าน

จากญาบิร เราะะฎียัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่า ฉันได้ฟังท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่า

«إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ
الشَّيْطَانُ، لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ
عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ
عِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ.»

ความว่า "เมื่อชายคนหนึ่งเข้าบ้านของเขา แล้วได้กล่าวถึงอัลลอฮ์
ตอนเข้าบ้านและตอนทานอาหาร ชัยฏอนก็จะพูดว่า ไม่มีที่หลับ
นอนและไม่มีอาหารให้เราอีกแล้ว และเมื่อชายคนหนึ่งเข้าบ้านแต่
ไม่ได้กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนเข้าบ้าน ชัยฏอนก็จะพูดว่า พวกเจ้าได้ที่
หลับนอนแล้ว และหากเขาไม่กล่าวถึงอัลลอฮ์ตอนทานอาหาร
ชัยฏอนก็จะพูดว่า พวกเจ้าได้ที่หลับนอนและมีอาหารกินแล้ว"

(บันทึกโดย มุสลิม 2018)

เมื่อออกจากบ้าน

1. จากอุมมุ สะละมะฮฺ เราะะฎียัลลอฮุอันฮา เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
วะสัลลัม เมื่อออกจากบ้านของท่านจะกล่าวว่า

«بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُودُ بِكَ مِنْ أَنْ نَزِلَّ أَوْ نُضِلَّ، أَوْ
نُظْلِمَ أَوْ نُظْلَمَ، أَوْ نُجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيْنَا.»

(คำอ่าน บิสมิลลาฮฺ ตะวัคคัลตุ อะลัลลอฮฺ, อัลลอฮุมมา อินนา นะ
อูซุบิก้า มิน อัน นะซึลละ เอา นะฎิลละ, เอา นัจญิมะ เอา นุซลมะ
, เอา นัจญุสะละ เอา ยุญญุสะละ อะลัยนา)

ความว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันขอมอบหมายที่พึ่งยังอัลลอฮฺ
โอ้อัลลอฮฺ เราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ จากการที่เราต้อง
กระทำผิดพลาด หลงทาง อยู่ดิฉรรรแก่ผู้อื่น ถูกฉรรรโดยผู้อื่น ไม่
รู้ผิดชอบชั่วดี หรือถูกผู้อื่นกระทำไม่ดี

(บันทึกโดยอัด-ติรมิซีย 4327 จำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และ
อัน-นะสาอีย 5486)

2. จากอะนัส อิบน์ มาลิก เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสลัลัม กล่าวว่า

«إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْتِهِ فَقَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» قَالَ: «يُقَالُ حِينَئِذٍ هُدَيْتَ وَكُفَيْتَ وَوُقِيَتْ
فَتَتَنَّى لَهُ الشَّيَاطِينُ، فَيَقُولُ لَهُ شَيْطَانٌ آخَرُ: كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ
قَدْ هُدِيَ وَكُفِيَ وَوُقِيَ.»

ความว่า "เมื่อชายผู้หนึ่งออกจากบ้านของเขาและได้กล่าวว่า
บิสมิลลาฮฺ ตะวัคคัลลิลลอฮฺ, ลาเหาละ วะลา กุวะวะตะ อิลลา
บิลลาฮฺ (ความว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ฉันขอมอบหมายที่พึ่ง
ยังอัลลอฮฺ ไม่มีความสามารถและพลังกำลังใดที่เกิดขึ้นเว้นแต่ด้วย
การอนุเมตติขของอัลลอฮฺ) เมื่อนั้นก็จะถูกกล่าวแก่เขาว่า ท่านได้รับการ
ชี้นำแล้ว ท่านได้รับการคุ้มครองแล้ว ท่านได้รับการปกป้องแล้ว
และชัยฏอนทั้งหลายก็จะพยายามเข้าใกล้เขา แต่จะมีชัยฏอนตัวอื่น
กล่าวว่า เจ้าจะทำอย่างไรได้เล่ากับชายซึ่งได้รับการชี้นำ ได้รับการ
คุ้มครองและปกป้องแล้ว?"

(บันทึกโดย อบู ดาวูด 5095 จำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และอัด-
ติรมิซีย 3426)

เมื่อต้องการเข้าห้องน้ำ

จากอะนัส เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ
วะสลัลัม ต้องการเข้าห้องน้ำ ท่านจะกล่าวว่า

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ.»

(คำอ่าน อัลลอฮุมมา อินนี อะอูซุบิกะ มินัล กุบุษิ วัล เคาะบาอิษ)
ความว่า "โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อ
พระองค์จากชัยฏอนตัวผู้และชัยฏอนตัวเมียทั้งหลาย"

(บันทึกโดยอัล-บุคอรี 142 และมุสลิม 357)

เมื่อออกจากห้องน้ำ

จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺมา เล่าว่า เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ออกจากห้องน้ำ ท่านจะกล่าวว่า

«غُفْرَانَكَ»

(คำอ่าน ซุฟรอน นะกะ)

ความว่า "ขอการอภัยโทษจากพระองค์ด้วยเถิด" (บันทึกโดย อับูดาวูด 30 และอัต-ติรมิซีย์ 7)

เมื่อมุ่งหน้าไปยังมัสญิด

จากอับนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺมา เล่าว่าท่านได้นอนที่บ้านน้ำสาวของท่านคือมัมมูนะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺมา (เป็นภริยาท่านหนึ่งของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม) ในคืนหนึ่ง ซึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้อยู่กับนางด้วย ในรายงานระบุว่า เมื่อมีผู้อะซานได้ทำการอะซาน(ศุบหฺ)แล้ว ท่านนบีก็ออกไปละหมาด โดยท่านได้กล่าวดูอาฮฺ ในขณะที่ออกไปมัสญิดว่า

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ قُدَامِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا»

(คำอ่าน อัลลอฮุมมาญญัลฟี ก็อลบี นูรอ, วะฟี ลิซานี นูรอ, วัจญ์อัลฟี ซัมอี นูรอ, วัจญ์อัลฟี บะเศาะรี นูรอ, วัจญ์อัล มิน ค็อลฟี นูรอ, วัจญ์อัล มิน อะมาอี นูรอ, วัจญ์อัล มิน เฟากี นูรอ, วัจญ์อัล มิน ตะหฺตี นูรอ, อัลลอฮุมมะ อะอฏินี นูรอ)

ความว่า "โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงทำให้มีนุร(รัศมีอันส่องประกาย)ในใจฉัน ที่ลิ้นฉันก็ให้มีนุร ขอทรงทำให้มีนุรที่หูฉัน ขอทรงให้มีนุรที่ตาฉัน ขอทรงให้มีนุรข้างหลังฉัน และมีนุรข้างหน้าฉัน ขอทรงทำให้มีนุรเบื้องบนฉัน และให้มีนุรที่เบื้องล่างฉัน โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงประทานนุรแก่ฉันด้วยเถิด"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 6316 มุสลิม 763 สำนักนรายงานนี้เป็นของท่าน)

เมื่อเข้าและออกมัสญิด

1. จากอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺมา จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ว่า เมื่อท่านนบีเข้ามัสญิดท่านจะกล่าวว่า

«أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

(คำอ่าน อะอูซุบิลลาฮิลอะซีม, ะบิ วัลญุฮิฮิด กะรีม, ะสุลฎอนนิฮิด เกาะติม, มินช ชัยฎอนิร เราะฎีม)

ความว่า "ข้าขอความคุ้มครองด้วยอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ และด้วยพระพักร์อันทรงเกียรติของพระองค์ และด้วยอำนาจอันดั้งเดิมของพระองค์ จากชัยฎอนผู้ถูกสาปแช่ง"

(หะดีษเศาะฮีหฺ บันทึกลงโดย อับู ดาวูด 466)

2. เมื่อเข้ามัสญิด

«اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»

(คำอ่าน อัลลอฮุมมัฟตะห์ลี อับวาบะ เราะหะมะติก)

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงเปิดประตูทั้งหลายแห่งความเมตตาของพระองค์แก่ฉันด้วยเถิด"

(บันทึกโดย มุสลิม 713)

เมื่อออกจากมัสญิด

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ»

(คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อัซอะลุกะ มิน ฟัฎลิก)

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงข้าพระองค์ขอต่อพระองค์ จากความประเสริฐของพระองค์ด้วยเถิด"

(บันทึกโดย มุสลิม 713)

เมื่อได้ยินเสียงอะซาน

1. จากอับดุลลอฮ์ บิน อัมรฺ บิน อัล-อาศ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่าได้ยินท่านนบีมุฮัมมัด (ﷺ) กล่าว

«إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ.»

ความว่า "เมื่อพวกท่านได้ยินผู้ขับเสียงอะซาน ก็จงกล่าวตามเขาจากนั้นก็จงกล่าวเศาะละวาตแก่ฉัน เพราะผู้ใดที่กล่าวเศาะละวาตแก่ฉันหนึ่งครั้งอัลลอฮ์จะทรงประทานเมตตาของพระองค์แก่เขาสิบเท่า จากนั้นก็จงขอต่ออัลลอฮ์ให้ประทาน อัล-วะสีละฮฺ แก่ฉัน แท้จริงมันเป็นตำแหน่งหนึ่ง(อันสูงส่ง)ในสวรรค์ ซึ่งที่นั่นมันไม่

เหมาะเว้นแต่สำหรับบ่าวหนึ่งคนเท่านั้นจากบรรดาบ่าวทั้งหลาย
ของอัลลอฮฺ และฉันหวังว่าเขาผู้เหมาะสมคนนั้นจะเป็นฉัน ดังนั้น
ผู้ใดที่ขอ อัล-วะสีละฮฺ ให้แก่ฉัน การช่วยเหลือของฉัน(อัล-
ชะฟาอะฮฺ)ก็ย่อมได้รับอนุมัติสำหรับเขา" .

(บันทึกโดย มุสลิม 384)

2. จากญาบิร อิบน์ अबดุลลอฮฺ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุม่า เล่าว่าได้ยินท่านรอซูลุลลอฮฺ
คืออลัลลอฮฺอะลยฮิ วะสลัลัม กล่าวว่

«مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ الثَّامَّةُ،
وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتٍ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا
مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวเมื่อได้ยินเสียงอะซานว่า อัลลอฮุมมะ ร็อบบะ
ฮาซิชิด ตะอวะติต ต้ามมะฮฺ, วัสเศาะลาติล กอฮิมะฮฺ, อาติ มุหัมมะ
ตะนิล วะสีละตะ วัล ฟะฎีละฮฺ, วับอัฮฺฮฺ มะกอหมัม มะหฺมุตะนิล ละซี
วะอัตตะฮฺ, (ความหมาย โอ้ อัลลอฮฺ พระผู้อภิบาลแห่งเสียงการ
เรียกร้องอันสมบูรณ์นี้ และพระผู้อภิบาลแห่งการละหมาดที่ดำเนิน
ขึ้น ขอทรงโปรดประทาน อัล-วะสีละฮฺ (ดูความหมายในหะดีษก่อน
หน้า) และ อัล-ฟะฎีละฮฺ (ตำแหน่งหนึ่งอันสูงส่งในสวรรค์ หรือมี
ความหมายในนัยยะเดียวกันกับ อัล-วะสีละฮฺ) แก่มุหัมมัดด้วยเถิด
และขอทรงโปรดให้เขาฟื้นขึ้นในวันกียามะฮฺในสภาพที่ได้รับการยก
ย่องสรรเสริญด้วยเถิด) การช่วยเหลือของฉัน(อัล-ชะฟาอะฮฺ)ก็จะ
ได้รับอนุมัติสำหรับเขาในวันกียามะฮฺ".

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 614)

3. จากสะอัด อิบน์ อบี อัล-วักกอศ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุม่า จากท่านรอซูลุลลอฮฺ
คืออลัลลอฮฺอะลยฮิ วะสลัลัม ได้กล่าวว่

«مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَدِّنَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا،
وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ».

ความว่า "ผู้ใดที่กล่าวเมื่อได้ยินเสียงผู้อะซานว่า อัชชะดุ อัลลา อิลลา
ฮะ อิลลัลลอฮฺ วะฮฺตะฮฺ ลา ชะรีกะละฮฺ, วะอันนะ มุหัมมัดัน अबดุล
วะเราะซูลุฮฺ, เราะะฎียัลลอฮฺ บิลลาฮิ ร็อบบะ, วะบิ มุหัมมะติร เราะะซูละ, วะ
บิล อิลลามี ดีนา (ความหมาย ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่
ควรต้องเคารพก่อกดินนอกจากอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีภาคี
ใดๆ สำหรับพระองค์ และมุหัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของ

พระองค์ ข้าพเจ้าด้วยอัลลอฮ์เป็นพระผู้อภิบาลของฉัน พอใจด้วย
มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของฉัน และพอใจด้วยอิสลามเป็นศาสนาของ
ฉัน) บาปของเขาก็จะถูกอภัยให้"

(บันทึกโดย มุสลิม 386)

2. บทกวีที่ใช้กล่าวในยามทุกข์เข็ญ

เมื่อประสบความทุกข์ยากลำบาก

1. จากอิบน์ อับบาส เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุมมา เล่าว่าท่านรอซูลุลลอฮุ เมื่อประสบกับความทุกข์ยากจะกล่าวว่า

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

(คำอ่าน ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ อะซีมุล หะลีม, ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ ร็อบบุล อัครซิล อะซีม, ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ ร็อบบุล สะมาวาต, วะ ร็อบบุล อَرْض, วะ ร็อบบุล อัครซิล กะรีม)

ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮุผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงอารีย์ยิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮุผู้อภิบาลแห่งอัคร์(บัลลังก์)อันยิ่งใหญ่ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮุผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย ผู้อภิบาลแห่งพื้นปฐพี และผู้อภิบาลแห่งอัคร์อันมีเกียรติ"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 6346 และ มุสลิม 2730)

2. ในรายงานหนึ่งของมุสลิม มีว่า เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม เมื่อมีเรื่องใดมารบกวนใจท่านอย่างหนัก ก็จะกล่าวดูอาฮ์ข้างต้น พร้อมกับเพิ่มเติมอีกว่า

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

(คำอ่าน ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮุ ร็อบบุล อัครซิล กะรีม)

ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรต้องเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮุผู้อภิบาลแห่งอัคร์(บัลลังก์)อันมีเกียรติ"

(บันทึกโดย มุสลิม 2730)

3. จากสะอัด อิบน์ อบี อัล-วักกอศ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุมมา เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสลัลัม ได้กล่าวว่า

«دَعْوَةُ ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ» فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ.»

ความว่า "ดูอาของ ซินนูน (หมายถึงท่านนบี ยูนุส อะลัยฮิสลาม) เมื่อครั้งที่ท่านขอขณะอยู่ในท้องปลาวาฬคือ ลาอิลาฮะ อิลลา อันตะ

, สُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (ความหมาย ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแก่พระองค์ผู้เป็นเจ้า แท้จริงข้าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้อธรรม) แท้จริง ไม่มีมุสลิมคนใดที่อ่านมันเมื่อเกิดเรื่องใดขึ้นก็ตาม เว้นอัลลอฮ์ยอมจะต้องตอบรับแก่เขา"

(บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย์ 3505)

เมื่อตื่นตระหนกกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด

จากเซาบาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อมีสิ่งใดทำให้ท่านตื่นตระหนก ก็จะกล่าวว่า

«هُوَ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا».

(คำอ่าน: ฮุวัลลอฮุ ร็อบบียฺ, ลา อูชริกุ บียี ชัยอา)

ความว่า "พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้เป็นองค์อภิบาลแห่งข้า ข้าไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ด้วยสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น"

(หะดีษเศาะฮีหฺ บันทึกโดย อัน-นะซาอีย์ ใน อะมัลุล เยาม วัล ลัยละฮฺ 657 ดู อัล-ลีลิลละฮฺ อัล-เศาะฮีหะฮฺ 2070)

เมื่อประสบกับความกังวลหรือโศกเศร้าเสียใจ

จากอับดุลลอฮฺ อิบน์ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَا أَصَابَ أَحَدًا قَطُّ هَمٌّ وَلَا حُزْنٌ فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، وَابْنُ عَبْدِكَ، وَابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَا ضِيقٌ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبِيعَ قَلْبِي، وَتُورَ صَدْرِي، وَجِلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَحُزْنَهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَحًا» قَالَ: فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَتَعَلَّمُهَا فَقَالَ: «بَلَى يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا».

ความว่า "ผู้ใดก็ตามที่ประสบกับความกังวลและความโศกเศร้าเสียใจ แล้วเขาก็กล่าวว่า อัลลอฮุมมะ อินนี อับดุก, วัตบน์ อับดิก, วัตบน์ อุมมะติค, นาซิยะติ บียะติค, มาฮิคุค บียี หุกมุก, อัดลุน ฟัยค, อัสออลุค, อัสออลุค บิกุลิสมิน ฮุวะลัก, สัมมายตะ บียี นัฟสีก, เอา อัลลัมตะฮฺ อะหะดัม มิน ค็อลกิก, เอา อันซัลตะฮฺ ฟี กิตาบิก, อะวิส ตะอัษเราะตะ บียี ฟี อิลมิล ฮ็อยบ อินดัก, อัน ตัจญ์อะลัล กุรอานะ เราะะ

บีอะ ก้อลบี, ะนูเราะะ คีอตรี, ะ ญีลาอะ หุซนี, ะ ซะฮาบะ ฮัมมี (ความหมาย ใจ์ อัลลอฮฺ ข้าคือบ่าวของพระองค์ บุตรของบ่าวชายของพระองค์ บุตรของบ่าวหญิงของพระองค์ หม่อมของข้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ กำหนดการของพระองค์ดำเนินบนตัวข้าลิขิตแห่งพระองค์นั้นยุติธรรมแก่ข้าแล้ว ข้าขอต่อพระองค์ด้วยพระนามทุกนามของพระองค์ ที่ซึ่งพระองค์ได้ตั้งไว้สำหรับตัวพระองค์เอง หรือที่พระองค์ได้สอนมันแก่บ่าวผู้ใดผู้หนึ่งของพระองค์ หรือที่พระองค์เก็บไว้เป็นความลับในความรอบรู้ของพระองค์ ข้าขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานให้อัลกุรอ่านเป็นสิ่งที่รื่นรมย์แก่ใจข้า เป็นรัศมีแก่ออกข้า เป็นสิ่งที่ขจัดความโศกเศร้าของข้า และเป็นสิ่งที่ลบความกังวลของข้าให้หมดไป) ไม่มีผู้ใดที่กล่าวเช่นนั้น เว้นแต่อัลลอฮฺจะทรงขจัดความกังวลและความโศกเศร้าของเขาให้หมดไป และจะทรงแทนที่ของมันด้วยความปิติยินดี" มีผู้ถามว่า "ใจ์ ท่านรอซูลุลลอฮฺ พวกเราควรเรียนรู้มันหรือไม่?" ท่านตอบว่า "แน่นอนสมควรอย่างยิ่งสำหรับใครที่ได้ฟัง ให้เขาเรียนรู้มัน(ท่องจำและปฏิบัติใช้ตามที่ได้รู้มา)"

(หะดีษเศาะฮีหฺ บันทีกโดย อะหมัด 3712 ดู อัล-ซิลสิละฮฺ อัล-เศาะฮี

หะฮฺ 199)

เมื่อรู้สึกกลัวต่อคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด

1. จากอบู มูซา อัล-อัซฮารีญ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เมื่อรู้สึกกลัวคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดท่านจะกล่าวว่า

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».

(คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนา นัจญ์อะลุกะ ฟิ นุหุริฮิม, ะนะอะฮุซุ บิกะมิน ชุรุริฮิม)

ความว่า "ใจ์ อัลลอฮฺ แท้จริงเราขอให้พระองค์อยู่ต่อหน้าคอของพวกเขา(หมายถึงให้พระองค์ปกป้องเราจากศัตรูและกั้นขวางไม่ให้พวกเขาทำร้ายเราได้ – ดูคำอธิบายใน พัยฎูล เกาะติร 6646) และเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความชั่วร้ายของพวกเขา"

(หะดีษเศาะฮีหฺ บันทีกโดย อะหมัด 19958 และ อบู ดาวูด 1537 สำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน)

2. อีกบทหนึ่งคือ

«اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ».

(คำอ่าน: อัลลอฮุมมักฟินีฮิม บิมา ชีอัตตะ)

ความว่า "โอ้ อัลลอฮฺ ขอทรงคุ้มครองข้าพระองค์จากพวกเขา ด้วยวิธีที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยเถิด"

(บันทึกโดย มุสลิม 3005)

เมื่อปะทะกับศัตรู

1. จาก อะนัส บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าววว่า เมื่อท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม สู้รบกับศัตรูท่านจะกล่าววว่า

«اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضِدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ.»

(คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อันตะ อะฎดี วะ นะซีรี, บิกะ อะฮูลุ, วะ บิกะ อะสุลุ, วะ บิกะ อุกอติล)

ความว่า "โอ้ อัลลอฮฺ พระองค์เป็นผู้สนับสนุนข้า เป็นผู้ช่วยเหลือข้า ด้วยพระองค์ข้าทุ่มเทความพยายาม ด้วยพระองค์ข้าโจมตีศัตรู และด้วยพระองค์ข้าทำการสู้รบ"

(หะดีษเศาะฮีหฺ บันทึกโดย अबู ดาวูด 2632 และ อัต-ติรมิซียฺ 3584)

2. จาก อิบน์ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา กล่าววว่า

(حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)

(คำอ่าน หัสบุนัลลอฮฺ วะนิอุมัล วะกิล)

ความว่า "อัลลอฮฺทรงเป็นผู้ปกป้องช่วยเหลือที่เพียงพอแล้วสำหรับเรา และพระองค์เป็นผู้ดูแลที่ดีที่สุดแล้ว"

เป็นดุอาอฺที่ท่านนบี อิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม ได้กล่าวเมื่อครั้งที่ถูกโยนลงในกองไฟ และท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวเมื่อครั้งที่เหล่าผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าววว่า

(إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)

ความว่า "(พวกนั้นได้กล่าววว่า) 'แท้จริงผู้คนต่างได้รวมตัวเพื่อสู้กับท่าน จงกลัวพวกเขาสิ' แต่สิ่งนั้นกลับทำให้พวกเขา(เหล่าผู้ศรัทธา)มีอิมานความศรัทธาที่เพิ่มขึ้น และพวกเขาก็กล่าววว่า อัลลอฮฺทรงเป็นผู้ปกป้องช่วยเหลือที่เพียงพอแล้วสำหรับเรา และพระองค์เป็นผู้ดูแลที่ดีที่สุดแล้ว"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 4563)

เมื่อต้องการขอให้ได้รับชัยชนะเหนือศัตรู

จากอับดุลลอฮฺ อิบน์ อบี เอาฟา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา กล่าววว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ

คืออัลลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวขอดูอาในสงครามอะหฺซาบให้มีชัยชนะเหนือพวกมุชริกีนว่า

«اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اللَّهُمَّ اهْزِمِ الْأَحْزَابَ،
اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ».

(คำอ่าน อัลลอฮุมมะ มุนซัลลัด กิตาบ, เสรียอัล หิซาบ, อัลลอฮุมมะฮุซิมิล อะหฺซาบ, อัลลอฮุมมะฮุซิมฮุม วะ ซัลซิลฮุม)

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ พระผู้ทรงประทานกิตาบ(คัมภีร์)ลงมา พระผู้ทรงจับไว้ในกำมือในการสอบสวน ได้โปรดทำให้กลุ่มพันธมิตรของศัตรูพ่ายแพ้ โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงโปรดทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ และทรงโปรดเขย่าของพวกเขาให้สะทกสะท้าน"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ 2933 สำนักนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม 1742)

คำที่กล่าวสำหรับผู้ถือธรรมต่อชาวมุสลิม

1. จาก อะลีย อิบน์ อะบี ฏอลิบ เราะชะฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวไว้ว่า ครั้งที่เรายู่กับท่านนบีคืออัลลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลัม ในสงครามสนามเพลาะนั้น ท่านได้กล่าวว่า

«مَلَأَ اللَّهُ قُبُورَهُمْ وَبُيُوتَهُمْ نَارًا كَمَا شَعَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ
الْوُسْطَى حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ».

ความว่า "ขออัลลอฮ์ได้ส่องไฟในหลุมศพและบ้านของพวกเขาให้เต็ม เช่นที่พวกเขาได้ทำให้เราวุ่นวายจนมิได้ละหมาดอัศรฺกระทั่งตะวันตกดิน"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ 6396 สำนักนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม 627)

2. อีกหะดีษหนึ่ง

«اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ
كَسِنِيَّيُوسُفَ».

(คำอ่าน: อัลลอฮุมมัชดุุด วัฏอะตะกะ อะลา "มุฎ็อร", อัลลอฮุมมัจญ์ อัลฮา อะลัยฮิม ซินีนะ กะซินียฺ ยูซุฟ)

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ โปรดลงโทษอย่างหนักแก่พวก มุฎ็อร (เป็นชื่อของเผ่าหนึ่งในสมัยท่านนบี แต่เมื่อใช้อ่านจริงๆ ให้ระบุชื่อศัตรูในปัจจุบันแทน) โอ้อัลลอฮ์ โปรดทำให้พวกเขาประสบกับความแห้งแล้งเหมือนกับความแห้งแล้งที่ได้ประสบในสมัยนบียูซุฟ"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ 1006 และ มุสลิม 675 จำนวนรายงานนี้เป็น
ของท่าน)

เมื่อมีปัญหาใดที่บดบังจนล้นตัว

จาก อับู สุร็อยเราะฮ์เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮ์ อะ
ลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ
خَيْرٍ، أَحْرَصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ
أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ:
قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ».

ความว่่า "ผู้ศรัทธาที่เข้มแข็งย่อมต้องดีกว่าและเป็นทีรักแต่อัลลอฮ์
มากกว่าผู้ศรัทธาที่อ่อนแอ แต่ทั้งหมดก็มีความดีงามอยู่ จงมุ่งมั่นใน
สิ่งที่ให้ประโยชน์แก่เจ้า และจงขอความช่วยเหลือกับอัลลอฮ์ และ
อย่าได้รู้สึกเพเลียงพล้่า เมื่อมีสิ่งใดประสพกับเจ้าก็อย่ากล่าวว่่า 'หาก
ฉันทำอย่างนั้น มันก็คงจะเป็นอย่างนี้' แต่ให้กล่าวว่า 'ก็อดตะร็อลลอ
ฮ์, วะ มาชาอะ อะอัล (ความหมาย อัลลอฮ์ได้กำหนดมาแล้ว สิ่งใดที่
ทรงประสงค์ก็จะทรงทำ) เพราะแท้จริงคำว่่า 'ถ้า' นั้นจะเปิดประตู
ของชัยฏอน"

(บันทึกโดยมุสลิม 2664)

เมื่อพลาดพลั้งกระทำความผิดบาป

จากอับู บักรุ เราะฮ์ฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮ์ อะ
ลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า

«مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي
رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ»

ความว่่า: "ไม่มีบ่าวคนใดที่ทำบาปหนึ่งบาปใด แล้วเขาก็ทำวุฎู
(อาบน้ำละหมาด)อย่างดี จากนั้นก็ลุกขึ้นละหมาดสองร็อกอะฮ์ แล้ว
ก็ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงอภัยให้กับเขา"
จากนั้นท่านก็อ่านอายะฮ์อัลกุรอาน

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِدُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الدُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ

ความว่า "และบรรดาผู้คนที่เมื่อพวกเขากระทำความต่ำทรามหรือ ก่ออธรรมต่อตัวพวกเขาเองก็จะรำลึกถึงอัลลอฮ์" (สุเราะฮ์ อาล อิมรอน 135)

... จนกระทั่งจบอายะฮ์

(หะดีษเศาะฮีหฺ บันทึกลงโดย อบู ดาวูด 1521 และ อัต-ติรมิซีย์ 3006)

คำกล่าวสำหรับผู้ติดหนี้ที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้

1. จาก อะลีย์ อิบน์ อบี ฏอเล็บ เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ทาสผู้ต้องการไถ่ตัวเองคนหนึ่งได้มาหาท่าน และกล่าวว่า "แท้จริงฉันไม่มีความสามารถที่จะไถ่ถอนตัวเองได้ ได้โปรดช่วยเหลือฉันด้วยเถิด" ท่านอะลีย์ จึงตอบว่า "เอาไหม ฉันจะสอนถ้อยคำบางอย่างที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สอนฉันไว้ ซึ่งแม้ท่านจะมีหนี้มากมายเท่าภูเขา *ชะบิร* ก็ตาม อัลลอฮ์ก็จะทรงให้เจ้ามีทางออกได้ ชำระหนี้มัน" แล้วท่านอะลีย์ ก็สอนว่า "จงกล่าววว่า ...

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ».

(คำอ่าน: อัลลอฮุมมัคฟินี บิ หะลาลิกะ อัน หะรอมิก, วะ อัฆนีนี บิ ฟัฎลิกะ อัมมัน สีวาก)

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงโปรดทำให้สิ่งที่หะลาลของพระองค์ เพียงพอแก่ข้า(ทดแทน)จากสิ่งที่หะรอมของพระองค์ และขอทรงโปรดทำให้ข้าร่ำรวยอย่างพอเพียงด้วยความประเสริฐของพระองค์ (ทดแทน)จากการต้องพึ่งผู้อื่นนอกเหนือไปจากพระองค์ด้วยเถิด"

(หะดีษ หะซัน บันทึกลงโดย อะหมัด 1319 ดู อัล-ลีลลิลละฮ์ อัศ-เศาะฮี้หะฮ์ 266 และ อัต-ติรมิซีย์ 3563)

2. จาก อะนัส บิน มาลิก เราะวะฎีย์ลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัมได้เคยกล่าวว่า

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ».

(คำอ่าน: อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูซุบิกะ มินัล ฮัมม์ วัล หะซัน, วัล อัจญ์ซี วัล กะสล, วัล กุญบี วัล บุคลี, วะ ฎะลาอะดดีน, วะ ฆะลาอะบะติร ริฎาล)

ความว่า "โอ้อัลลอฮ์ แท้จริง ข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ จากความกังวลและความโศกเศร้า ความอ่อนแอและความเกียจคร้าน

ความซึ้งลาดและความตระหนี่ จากการเป็นหนี้ที่มากมายก่ายกอง และจากการกดขี่ของคนอื่น"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 6329)

เมื่อประสบกับความทุกข์ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾﴾

[البقرة/155-157].

ความว่า "จงให้ข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทนทั้งหลาย คือบรรดาผู้ซึ่งเมื่อทุกข์ยากใดๆ ประสบกับพวกเขาแล้ว พวกเขาก็จะกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราจะกลับไปยังพระองค์ คนเหล่านั้นคือผู้ที่ได้รับพรและความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาก็คือคนที่ได้รับทางนำ"

(สุเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ 155-157)

2. จาก อุมมุ สะละมะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า ฉันได้ยื่นท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออิลลัลลอฮ์อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวว่า

«مَا مِنْ عَبْدٍ نُصِيبُهُ مُصِيبَةً فَيَقُولُ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا إِلَّا أَجْرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا».

ความว่า "ไม่มีบ่าวคนใดที่ประสบกับความทุกข์ยากใดๆ แล้วเขาก็กล่าวว่า อินนา ลิลลาฮฺ, วะ อินนา อิลัยฮิ รอญิอุน, อัลลอฮุมมะ อะญริณี ฟี มุศิบะตี, วะ อัคฺลِفْ لِی ค็อยร็อน มินฮา (ความหมาย แท้จริงเราเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราจะกลับไปยังพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงประทานผลบุญต่อความทุกข์ยากนี้ของข้า และขอทรงแทนมันด้วยสิ่งที่ดีกว่า) (ไม่มีผู้ใดกล่าวเช่นนั้น) เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประทานผลบุญเนื่องจากความทุกข์ยากนั้นของเขา และจะทรงทดแทนมันด้วยสิ่งที่ดีกว่า"

(บันทึกโดย มุสลิม 918)

คำกล่าวเพื่อไล่ชัฏฏอนและความล่งเลที่มันใช้ล่อลวง

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَا يَزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (36)

[فصلت/36].

ความว่า "และหากว่าได้มีการล่อวงเจ้าจากชัยฏอนแล้วไซ้ไร ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์นั้นทรงได้ยินและทรงรอบรู้อยิ่ง"

(สุเราะฮ์ ฟุศศิลัต 36)

2. การอะซาน, การหมั่นกล่าวระลึกถึงอัลลอฮ์อย่างสม่ำเสมอ, การอ่านอัลกุรอาน, อายะฮ์อัลกุรอาน, และสิ่งที่คล้ายกัน ซึ่งจะได้อธิบายต่อไป อินชาอัลลอฮ์

คำกล่าวเมื่อมีความโมโหโกรธา

จาก สุลัยมาน บิน ศ็อรดฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่าได้มีชายสองคนด่าทอกันไปมาต่อหน้าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ในขณะที่พวกเขาก็อยู่กับท่านด้วย หนึ่งในสองคนนั้นได้กล่าวด่าว่าสหายของเขาด้วยอาการที่โมโหจนกระทั่งหน้าของเขาแดงกล้า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกล่าวว่า

«إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ...».

ความว่า "แท้จริง ฉันรู้ถ้อยคำหนึ่ง ซึ่งถ้าหากเขากล่าวมันแล้ว อาการที่อยู่กับเขานั้นก็จะหมดไป นั่นคือถ้าหากเขากล่าวว่า อะอูซุบิลลาฮิ มินัชชัยฏอนิร เราะฎิยิม (ข้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ จากชัยฏอนผู้ถูกสาปแช่ง)"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮ์ 6115 สำนักนรายนงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม 2610)

3. บทกวีที่กล่าวไว้ในกรณีอื่น ๆ

เมื่อถูกจากการนั่งชุมนุม

จาก อับดู สุรียเราะฮะฮฺ เราะฮะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَعْنُهُ فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ.»

ความว่า "ผู้ใดที่นั่งอยู่ ณ ที่ประชุมใด แล้วมีข้อผิดพลาดในคำพูดของเขาเยอะ เมื่อเขากล่าวก่อนที่จะลุกจากที่นั่งนั้นว่า *สุบฮานะกะลัลลอฮุมมะ วิบิหัมดิกะ, อัชชะดฺ อัลลา อิลาฮะ อิลลา อันตา, อัศดัมฟิรฺกะ วะอะตฺตฺบุ อิลัยกฺ* (ความหมาย มหาบริสุทธิ์ยิ่งเอกองค์อัลลอฮฺผู้อภิบาลแห่งเรา และด้วยการสรรเสริญแต่พระองค์ ข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ต้องเคารพภักดีนอกจากพระองค์ และข้าขออภัยโทษและกลับตัวต่อพระองค์) (ไม่มีใครที่กล่าวเช่นนั้น) เว้นแต่บาปของเขาที่เกิดขึ้นระหว่างการนั่ง ณ ที่ประชุมนั้นจะถูกอภัยให้หมดไป"

(หะดีษ เศาะฮีหฺ บันทิกโดย อะหฺมัด 10420 และ อัล-ติรมิซียฺ 3433
สำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน)

เมื่อได้ยินเสียงไก่ขัน เสียงร้องของลา และเสียงสุนัขเห่าหอน

1. จาก อับดู สุรียเราะฮะฮฺ เราะฮะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่าท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا.»

ความว่า "เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงไก่ขัน ก็จงขอต่ออัลลอฮฺให้ประทานความประเสริฐต่าง ๆ ของพระองค์ เพราะมัน(ไก่)มองเห็นมลาอิกะฮฺ และเมื่อพวกท่านได้ยินเสียงลาร้องก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากชัยฏอน เพราะมัน(ลา)มองเห็นชัยฏอน".

(บันทิกโดย อัล-บุคอรี 3303 และมุสลิม 2729)

2. จากญาบิร อิบนุ อับดุลลอฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุม่า กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَّاحَ الْكِلَابِ، وَنَهِيْقَ الْحُمْرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّدُوا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ».

ความว่า "เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงสุนัขเห่าหอนและเสียงลาร้องในเวลา กลางคืน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺจากชัยฏอน เพราะพวกมัน (สุนัขและลา)มองเห็นสิ่งที่พวกเจ้ามองไม่เห็น"

(หะดีษ เศาะฮิหฺ บันทิกโดย อะหมัด 14334 และ อับูดาวูด 5103 ส่วนนวนรายงานนี้เป็นของท่าน)

เมื่อพบเห็นผู้ที่ถูกทดสอบด้วยโรคหรืออื่นๆ

จากอิบนุ อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ رَأَى مُبْتَلَى فَقَالَ: الْحَمْدُ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ». أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ.

ความว่า "ผู้ใดที่พบเห็นคนที่ถูกทดสอบ(ด้วยการเป็นโรคหรือทุพพลภาพ เป็นต้น) แล้วเขาก็กล่าวว่า อัลฮัมดุลิลลาฮิล ละซี อาฟานี มิหมับ ตะลาเก บิฮิ, วะ ฟัฎِّلนะนี อะลา กะซีริมิ มิหมัน เคาะละกอ ตัฟฎิลา (ความหมาย ขอสรรเสริญอัลลอฮฺผู้ทรงโปรดให้ฉันปราศจากสิ่งที่ท่าน ถูกทดสอบ และทรงประทานความประเสริฐแก่ฉันเหนือผู้อื่นอีกมากที่ พระองค์ทรงสร้างมา) ดังนั้น เขาก็จะไม่ประสบกับการทดสอบนั้น(ไม่ เป็นโรคดังกล่าวนั้น)"

(หะดีษ เศาะฮิหฺ บันทิกโดย อัล-ญะบะรอญีย์ ใน อัล-เอาฮัฎ 5320 ดู อัล-ซิลลีละฮฺ อัล-เศาะฮิหะฮฺ ของ อัล-อัลบานีย์ 2737)

(หมายเหตุผู้แปล: ไม่ควรที่จะกล่าวดูอาอูนี้้อย่างเปิดเผยต่อหน้าคนที่ประสบกับโรคภัยที่ เราไม่ได้เป็น เพื่อคำนึงถึงความรู้สึกของเขา เป็นการเพียงพอแล้วที่เราจะกล่าวเพียงค่อยๆ ไม่ต้อง ให้มีเสียงดัง อินชาอัลลอฮฺ – วัลลอฮุอะอูลัม)

เมื่อตกเดือนผู้อื่น แล้วผู้ถูกตกเดือนทำด้วยะโส

จาก สะละมะฮฺ อิบนุ อัล-อักวะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุม่า เล่าว่า

أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشِمَالِهِ فَقَالَ: «كُلْ بِيَمِينِكَ» قَالَ: لَا أَسْتَطِيعُ، قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ» مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبَرُ، قَالَ: فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ.

ความว่า ได้มีชายผู้หนึ่งกินอาหารกับท่านรอซูลุลลอฮฺ คืออลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยมือซ้าย ท่านจึงกล่าวสอนเขาว่า "จงกินด้วยมือขวา" เขาตอบท่านนบีว่า "ฉันทำไม่ได้" ท่านจึงตอบกลับไปว่า "ท่านก็อย่าทำได้เลย" ไม่มีอะไรที่ห้ามเขานอกจากเพราะความยะโส ผู้รายงานหะดีษเล่าว่า ชายผู้นั้นก็ไม่สามารถที่จะใช้มือขวายกอาหารเข้าปากได้อีกหลังจากนั้น

(บันทึกโดย มุสลิม 2021)

เมื่อเริ่มลงมือขจัดสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

จากอัब्ดุลลอฮฺ อิบน์ มัสอูด เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮุ เล่าว่า

دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ وَحَوْلَ الْبَيْتِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُّونَ نُسْبًا، فَجَعَلَ يَطْعُنُهَا بِعُودٍ فِي يَدِهِ، وَجَعَلَ يَقُولُ: «جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا».

ความว่า ท่านนบี คืออลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้เข้ามังกะฮฺ(เมื่อครั้งเปิดเมือง) ในขณะที่มีรูปเจวีทรอบๆ กะฮฺปะฮฺอยู่ถึง 360 ตัว แล้วท่านก็ใช้ไม้ที่อยู่ในมือท่านแทงไปยังรูปเจวีดเหล่านั้น พลังกล่าวว่า

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 2478 จำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม 1781)

เมื่อมีคนทำดีกับเรา

1. จาก อิบน์ อับบาส เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮุมา เล่าว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْخَلَاءَ فَوَضَعَتْ لَهُ وُضوءًا، قَالَ: «مَنْ وَضَعَ هَذَا؟» فَأُخْبِرَ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ».

ความว่า ท่านนบี คืออลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้เข้าห้องน้ำ ฉันทจึงหาน้ำมาให้ท่านได้ใช้ทำวุฎูอ์(อาบน้ำละหมาด) เมื่อท่านเห็นน้ำก็ถามว่า "ใครเอาน้ำนี้มาให้?" แล้วก็มีคนบอกให้ท่านทราบ ท่านจึงกล่าวขออ้อให้ว่า "โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงประทานให้เขา(อิบน์ อับบาส)ได้มีความเข้าใจในศาสนา"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 143 จำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม 2477)

2. จากอุสามะฮฺ อิบน์ ซัยด์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا، فَقَدْ أَبْلَغَ فِي الثَّنَاءِ».

ความว่า "ใครที่ได้รับการทำดีจากใครก็ตามด้วยความดีงามใดๆ แล้ว เขาก็กล่าวแก่ผู้ทำดีนั้นว่า *ญะซากัลลอฮฺ ค็อยรอน* (ความหมาย ขออัลลอฮฺทรงตอบแทนท่านด้วยความดี) แน่แท้ นั้นแสดงว่าเขาได้ยกย่องสรรเสริญคนผู้นั้นอย่างที่สุดแล้ว"

(หะดีษ เศาะฮีหฺ บันทีกโดย อัลด-ติรมิซียฺ 2035)

3. จาก अबดุลลอฮฺ อิบน์ อุบฺนุ เราะอะบิอะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่า

اسْتَقْرَضَ مِنِّي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْبَعِينَ أَلْفًا فَجَاءَهُ مَالٌ فَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَقَالَ: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ».

ความว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ยืมเบี้ยไปจากฉัน จำนวนสี่หมื่น จากนั้นเมื่อท่านมีทรัพย์สินท่านก็นำมันมาจ่ายแก่ฉัน และกล่าวว่า *บาระเราะกัลลอฮฺ ละกะกะ ฟิ อะฮฺลิกะ วะ มาลิก* (ความหมาย ขออัลลอฮฺให้ความประเสริฐแก่ท่าน ในครอบครัวของท่านและทรัพย์สินของท่าน) แท้จริงแล้ว การตอบแทนในการจ่ายหนี้นั้นก็คือการขอบคุณเจ้าหนี้และการใช้หนี้ให้ครบ" (หะดีษ หะสัน บันทีกโดย อัน-นะสาอียฺ 4683 และ อิบน์ มาญะฮฺ 2424)

เมื่อเห็นตะกร้าหรือภาชนะที่มีผลไม้ให้ท่าน

จาก อุบฺนุ สุรียเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา กล่าวว่า

كَانَ النَّاسُ إِذَا رَأَوْا أَوَّلَ الثَّمَرِ جَاؤُوا بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا أَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا...» قَالَ: ثُمَّ يَدْعُو أَصْغَرَ وُلْدِهِ لَهُ فَيُعْطِيهِ ذَلِكَ الثَّمَرَ.

ความว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺเมื่อเห็นผลไม้ที่ออกใหม่(หมายถึง ผลไม้ที่เริ่มสุกเป็นครั้งแรกในแต่ละฤดูกาล) ก็จะนำไปให้ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก่อน เมื่อท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้หยิบมันแล้วท่านก็จะกล่าวว่า *อัลลอฮุมมะ บาริก ละนา ฟิ ษะมะรีนา, วะ บาริก ละนา ฟิ มะดีนะตีนา, วะ บาริก ละนา ฟิ ศอฮินา, วะ บาริก ละนา ฟิ มุดดีนา* (ความหมาย โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงโปรดให้

ความประเสริฐแก่ผลไม้ของเรา และขอทรงโปรดให้ความประเสริฐแก่เมืองของเรา และขอทรงโปรดให้ความประเสริฐแก่ศอก(เครื่องตวงชนิดหนึ่งเท่ากับ 4-5 ลิตรโดยประมาณ) ของเรา และขอทรงโปรดให้ความประเสริฐแก่มุดด์ (การตวงโดยใช้กำมือ) ของเรา" อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมัยรเราะฮ์เล่าต่อว่า จากนั้น ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็จะมีเรียกเด็กที่เล็กที่สุดแล้วก็นำผลไม้เหล่านั้นให้กับเขา

(บันทึกโดย มุสลิม 1373)

เมื่อมีเรื่องที่ทำให้ดีใจ

จาก อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมัยรเราะฮ์ เล่าว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسِّرُ بِهِ خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا تَبَارَكَ وَتَعَالَى.

ความว่า เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม มีเรื่องที่ทำให้ท่านดีใจหรือถูกทำให้ดีใจด้วยมัน ท่านจะรุดลงสujudเพื่อขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงประเสริฐและสูงส่งยิ่ง (หะดีษ หะสัน บันทึกโดย อัล-ติรมิซีย์ 1578 และ อิบน์ มาญะฮ์ 1394 สำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน)

เมื่อมีความแปลกใจและสุขใจ

1. จาก อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมัยรเราะฮ์ เล่าว่า

أَنَّ لَهُ لَقِيَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَرِيقٍ مِنْ طُرُقِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ جُنْبٌ فَأَنْسَلَ فَذَهَبَ فَاعْتَسَلَ فَتَفَقَّدهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا جَاءَهُ قَالَ: «أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ؟» قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَيْتَنِي وَأَنَا جُنْبٌ فَكَرِهْتُ أَنْ أُجَالِسَكَ حَتَّى أَغْتَسِلَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ».

ความว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้เจอเขาบนทางหนึ่งในเมืองมะดีนะฮ์ ในขณะที่เขา(อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมัยรเราะฮ์) มี ญะนาบะฮ์ (คืออยู่ในสภาพที่ละหมาดไม่ได้เนื่องจากสาเหตุต่างๆ เช่น หลังจากการมีเพศสัมพันธ์หรือการฉับเปียก เป็นต้น) เขาจึงเดินเลี่ยงหนีไปและได้ทำการอาบน้ำ ท่านนบีก็ถามหาเขา และเมื่อเขามาหาท่านนบีแล้ว ท่านก็ถามว่า "ท่านไปอยู่ที่ไหนมา อับดุลลอฮ์ อิบน์ อุมัยรเราะฮ์ ?" เขาตอบว่า "โอ้ ร่อซูลุลลอฮ์ ท่านพบฉันในขณะที่ฉันมีญะนาบะฮ์ ฉันจึงไม่ชอบที่จะนั่งกับท่าน จนกว่าฉันจะได้อาบน้ำเสียก่อน" ท่านร่อซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้ตอบว่า "สُبْحَانَ اللَّهِ ! แท้จริงแล้วผู้ศรัทธานั้นไม่นะญิส"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ 283 และมุสลิม 371 ส่วนนวนรายงานนี้เป็นของท่าน)

2. จาก อิบน์ อุบบาส เราะวะฎียัลลอฮฺ อันฮุมมา เนื้อหาส่วนหนึ่งในรายงานมีอยู่ว่า

قَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَطَلَّتِ نِسَاءَكَ، فَرَفَعَ إِلَيَّ بَصْرُهُ فَقَالَ: «لَا»
فَقُلْتُ: اللَّهُ أَكْبَرُ...

ความว่า ท่านอุมัร ได้กล่าวถามว่า "โอ้ท่านรอซูลุลลอฮฺ ท่านได้หย่ากับภรรยาของท่านแล้วหรือ?" ท่านรอซูลุลลอฮฺเงยหน้ามองฉันแล้วตอบว่า "ไม่" ฉัน(อุมัร)จึงกล่าวว่า "อัลลอฮฺ อักบَر !" ...

(บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ 5191 ส่วนนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม 1479)

เมื่อเห็นเมฆครึ้มและฝนตก

จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺ อันฮฮา เล่าว่า

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى سَحَابًا مُقْبِلًا مِنْ أَفُقٍ مِنَ
الْآفَاقِ تَرَكَ مَا هُوَ فِيهِ وَإِنْ كَانَ فِي صَلَاتِهِ حَتَّى يَسْتَقْبِلَهُ فَيَقُولُ:
«اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أُرْسِلَ بِهِ» فَإِنْ أَمَطَرَ قَالَ: «اللَّهُمَّ سَيِّئًا
نَافِعًا» مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً، وَإِنْ كَشَفَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَمْ يُمَطِّرْ حَمِدَ اللَّهَ
عَلَى ذَلِكَ.

ความว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม เมื่อเห็นเมฆครึ้มมาจากทิศใดของท้องฟ้า ท่านก็จะละทิ้งงานที่ท่านทำอยู่ แม้กระทั่งท่านจะละหมาดอยู่ก็ตาม ท่านจะหันไปทางเมฆนั้นและกล่าวดูอาอ์ว่า อัลลอฮุมมะ อินนา นะอูซุบิกะ มิน ชัรริ มา อูรซิโละ บิฮฺ (ความหมาย โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากสิ่งเลวร้ายที่มันถูกส่งมาด้วย) แต่ถ้าหากเมฆนั้นนำฝนมาให้ ท่านก็จะกล่าวว่า อัลลอฮุมมะ สัยยัน นาฟิอา (โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงประทานให้มันมีประโยชน์) ท่านจะกล่าวสองหรือสามครั้ง หากอัลลอฮฺไม่ทำให้เมฆนั้นมีฝน ท่านก็จะกล่าว ตะห์มิด (อัลหัมดุลิลลาฮฺ) สรรเสริญอัลลอฮฺต่อสิ่งนั้น

(หะดีษ เศาะฮีหฺ บันทึกโดย อัล-บุคอรีห์ ใน อัล-อะดับ อัล-มุฟร็อด 707 และอิบน์ มาญะฮฺ 3889)

เมื่อลมพัดแรง

จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าววาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม เมื่อมีลมพายุพัด จะกล่าวว่า

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ. »

(คำอ่าน อัลลอฮุมมะ อินนี อัซอะลุกะ ค็อยเราะฮา, วะ ค็อยเราะมา ฟิฮา, วะ ค็อยเราะมา อูรสิลัต บิฮิ, วะ อะอูซุ บิกะ มิน ชัรริฮา, วะ ชัรริ มาฟิฮา, วะ ชัรริมา อูรสิลัต บิฮิ)

ความว่า "โอ้อัลลอฮฺ แท้จริง ข้าขอต่อพระองค์ซึ่งสิ่งที่ดีของมัน(ลมพายุนี้) และสิ่งดีที่มีอยู่ในมัน และสิ่งดีที่มันถูกส่งมาด้วย และข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากสิ่งเลวร้ายของมัน และสิ่งเลวร้ายที่มีอยู่ในมัน และสิ่งเลวร้ายที่มันถูกส่งมาด้วย"

(บันทึกโดย มุสลิม 899)

ดูอาที่ซั๊กกล่าวแก่คนรับใช้

จาก อะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าววาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม "นี่เป็นคนรับใช้ของท่าน ให้ท่านขอดูอาให้เขาด้วย" ท่านนบี จึงกล่าวว่า

« اللَّهُمَّ أَكْثَرُ مَالِهِ، وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ لَهُ فِيمَا أُعْطِيَتْهُ. »

(คำอ่าน: อัลลอฮุมมะ อักษิร มาละฮฺ, วะ วัลละตะฮฺ, วะ บาริก ละฮฺ ฟิมาอะอูฏียะตะฮฺ)

ความว่า "โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงประทานทรัพย์สมบัติและลูกหลานอันมากมายแก่เขา และขอทรงให้ความประเสริฐแก่เขาในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้กับเขา"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 6344 สำนวนรายงานนี้เป็นของท่าน และมุสลิม 660)

คำกล่าวเมื่อต้องการชมเชยมุสลิม

จาก อับู บักรเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ ซึ่งในเนื้อหารายงานส่วนหนึ่งมีว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวว่า:

« إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَا دَحَاً صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ، فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلَانًا، وَاللَّهِ حَسِيبُهُ، وَلَا أَرْيِي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا، أَحْسِبُهُ - إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ - كَذَا وَكَذَا. »

ความว่า "เมื่อพวกท่านคนใดคนหนึ่งจำเป็นต้องชมเชยสหายของเขาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็ให้เขากล่าวว่า *อะหฺ์ซิบู ฟุลาอัน, วัลลอฮฺ หะสีบฺุฮฺ* , *วะลา อูซฺกิกิ อะลลลอฮฺอิ อะหะดา, อะหฺ์ซิบฺุฮฺ ...* (ความหมาย ฉันคิดว่าเขาเป็นอย่างนั้น และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้ที่รู้เรื่องเขาดีที่สุด และฉันไม่กล่าวชมผู้ใดเกินเลยเหนือไปจากที่อัลลอฮฺรู้ ฉันคิดว่าเขาเป็น) ให้ระบุคุณลักษณะที่ต้องการชม อย่างนั้นอย่างนี้"

(บันทึกโดย อัล-บุคอรี 2662 และ มุสลิม 3000 สำหรับรายงานนี้เป็นของท่าน)

เมื่อมีคนชม

จาก อะดียู บิน อบี อรฎาอะอะฮฺ กล่าวหาว่า เศาะหาบะฮฺของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิ วะสัลลิม เมื่อถูกชมจะกล่าวว่า

اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ.

(คำอ่าน อัลลอฮฺมุมะ ลา ตูอาซิซนียะ บิมา ยะอูลูน, วัฆฟิรฺลียะ มาลา ยะอูลูน)
(ความว่า โอ้อัลลอฮฺ ขอทรงอย่าได้เอาผิดฉันด้วยสิ่งที่พวกเขากล่าวเลย และขอทรงอภัยให้ฉันในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้(เกี่ยวกับฉัน)

(หะดีษ เศาะฮีหฺ บันทึกโดย อัล-บุคอรี ใน อัล-อะดบ อัล-มุฟร็อด 782)